

Nr 54*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till statligt förarskydd.*

(5:e avd.)

I propositionen nr 54 har Kungl. Maj:t under återopande av utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 14 mars 1969 föreslagit riksdagen att 1) godkänna i statsrådsprotokollet föreslagna grunder för ett statligt förarskydd, 2) bemyndiga Kungl. Maj:t att framdeles anpassa förarskyddet till förändringar av förarplatsförsäkringens villkor, 3) till Statligt förarskydd för budgetåret 1969/70 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 750 000 kr.

Förslagen i propositionen innebär att statens bilförare med verkan fr. o. m. den 1 juli 1969 i allt väsentligt erhåller samma ekonomiska skydd vid trafikolycksfall som kommunal- eller privatanställda bilförare kan få av sina arbetsgivare genom att dessa tecknar s. k. förarplatsförsäkring.

Det statliga förarskyddet skall utgå vid skada som medför invaliditet eller dödsfall. Vid fullständig invaliditet utfaller en engångsersättning med 150 000 kr. och vid partiell invaliditet ett i motsvarande mån lägre belopp. Ersättningsbeloppet vid dödsfall utgör 50 000 kr. och skall tillfalla den avlidnes dödsbo.

Statens kostnader för förarskyddet beräknas för nästa budgetår uppgå till omkring 750 000 kr.

Utskottet. Den obligatoriska trafikförsäkringen gäller inte skada på föraren av fordonet med mindre försäkringstagaren är ansvarig för skadan. Detta medför att föraren i allmänhet inte är skyddad av trafikförsäkringen.

För att ge anställda bilförare ett bättre ekonomiskt skydd vid trafikskada utnyttjar kommuner och enskilda arbetsgivare enligt propositionen i stor utsträckning möjligheten att förarplatsförsäkra sina motorfordon. Förarplatsförsäkringen, för vilken gäller allmänna villkor av år 1966, utgör en olycksfallsförsäkring för föraren och är knuten till trafikförsäkringen för motorfordonet. Upphör trafikförsäkringen träder förarplatsförsäkringen samtidigt ur kraft.

Uppenbarligen är det för staten som arbetsgivare angeläget att dess bilförare har i princip samma ekonomiska skydd mot trafikolycksfall som kan komma kommunal- eller privatanställda bilförare till del. För närvarande finns inte denna jämställdhet i ersättningshänseende, bl. a. beroende på att staten inte trafikförsäkrar sina motorfordon i större utsträckning.

Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts förslag om att ett statligt förarskydd införs och har inte funnit anledning till erinran mot den i propositionen föreslagna utformningen av det statliga förarskyddet. Med anledning av vad i propositionen anförts beträffande att ersättning inte skall utgå om föraren brukat fordonet utan lov vill utskottet understryka vikten av att statlig myndighet meddelar klara och entydiga bestämmelser om rätt att använda motorfordon som myndigheten disponerar och om rätt att ge tillstånd till körning.

Utskottet biträder sålunda Kungl. Maj:ts förslag om ett ersättningsbelopp vid dödsfall av 50 000 kr. Vid fullständig invaliditet kommer att utgå engångsersättning med 150 000 kr. och vid partiell invaliditet ett i motsvarande mån lägre belopp.

Kostnaderna för det förordade statliga förarskyddet är naturligtvis svåra att beräkna. De beror på en rad olika faktorer. Den för budgetåret 1969/70 föreslagna medelsanvisningen har utskottet funnit sig böra godtaga.

Det förordade statliga förarskyddet följer i allt väsentligt förarplatsförsäkringens nuvarande villkor. Ändringar i dessa bör föranleda motsvarande ändringar av det statliga förarskyddet. Utskottet föreslår därför att Kungl. Maj:t erhåller begärt bemyndigande att framdeles anpassa förarskyddet till förändringar av förarplatsförsäkringens villkor.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet

1. att riksdagen godkänner i statsrådsprotokollet föreslagna grunder för ett statligt förarskydd,
2. att riksdagen bemyndigar Kungl. Maj:t att framdeles anpassa förarskyddet till förändringar av förarplatsförsäkringens villkor,
3. att riksdagen till *Statligt förarskydd* för budgetåret 1969/70 på driftbudgeten under sjunde huvudtiteln anvisar ett förslagsanslag av 750 000 kr.

Stockholm den 22 april 1969

På statsutskottets vägnar:

GÖSTA BOHMAN

Vid ärendets slutbehandling inom utskottet har närvarit

från första kammaren: herrar Birger Andersson (s), Fritz Persson (s), Ivar Johansson (cp), fru Wallentheim (s), herrar Mårtensson (s), Per Jacobsson (fp), Ottosson (m), Bengt Gustavsson (s), Bengtson (cp), Herbert Larsson (s), Nyman (fp), Wååg (s), Jonsson (s), Wirtén (fp) och fru Diesen (m) samt

från andra kammaren: herrar Bohman (m), Almgren (s), Mellqvist (s), fru Lewén-Eliasson (s), herrar Lindholm (s), Johansson i Norrköping (s), Nordstrandh (m), Alemyr (s), Fagerlund (s), Antonsson (cp), Andersson i Knäred (cp), Mundebo (fp), Sjönell (cp), Zachrisson (s) och Westberg i Ljusdal (fp).